Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

z 23. januára 2025 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Migrujúci pracovníci – Sociálne zabezpečenie – Uplatniteľná právna úprava – Vyslaní pracovníci – Dokumenty vo forme potvrdení A1, ktoré údajne vydala inštitúcia príslušná na vydávanie týchto potvrdení – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – Článok 76 ods. 6 – Povinnosť orgánov hostiteľského členského štátu začať postup dialógu a hľadania dohody na účely zistenia, či došlo k podvodu“

Vo veci C-421/23,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour d’appel de Liège (Odvolací súd Liège, Belgicko) z 25. mája 2023 a doručený Súdnemu dvoru 10. júla 2023, ktorý súvisí s konaním:

EX

za účasti:

Ministère public,

Office national de sécurité sociale (ONSS)

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda prvej komory F. Biltgen, vykonávajúci funkciu predsedu siedmej komory, predsedníčka piatej komory M. L. Arastey Sahún (spravodajkyňa) a sudca J. Passer,

generálny advokát: J. Richard de la Tour,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– ministère public, v zastúpení: J. Deumer, splnomocnený zástupca,

– belgická vláda, v zastúpení: S. Baeyens, C. Pochet a L. Van den Broeck, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

– poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,

– portugalská vláda, v zastúpení: C. Alves, P. Barros da Costa, A. Pimenta a E. Silveira, splnomocnené zástupkyne,

– Európska komisia, v zastúpení: F. Clotuche-Duvieusart a B.-R. Killmann, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 76 ods. 6 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72), zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 465/2012 z 22. mája 2012 (Ú. v. EÚ L 149, 2012, s. 4) (ďalej len „nariadenie č. 883/2004“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania vedeného proti EX okrem iného z dôvodu spáchania podvodov v oblasti príspevkov na sociálne zabezpečenie.

Právny rámec

Nariadenie č. 883/2004

3 Článok 1 písm. l) nariadenia č. 883/2004 vymedzuje na účely tohto nariadenia pojem „právne predpisy“ tak, že tieto znamenajú v súvislosti s každým členským štátom zákony, nariadenia a iné povinné ustanovenia a všetky ostatné vykonávajúce opatrenia týkajúce sa odvetví sociálneho zabezpečenia, na ktoré sa uplatňuje článok 3 ods. 1 uvedeného nariadenia.

4 Článok 2 nariadenia č. 883/2004 stanovuje:

„1. Toto nariadenie sa vzťahuje na štátnych príslušníkov členského štátu, osoby bez štátnej príslušnosti a utečencov, ktorí majú bydlisko v členskom štáte a podliehajú alebo podliehali právnym predpisom jedného alebo viacerých členských štátov, ako aj na ich rodinných príslušníkov a ich pozostalých.

2. Okrem toho sa toto nariadenie vzťahuje aj na pozostalých po osobách, na ktoré sa vzťahovali právne predpisy jedného alebo viacerých členských štátov, bez ohľadu na štátnu príslušnosť takýchto osôb, keď sú ich pozostalí… štátnymi príslušníkmi členského štátu, alebo osobami bez štátnej príslušnosti alebo utečencami s bydliskom v jednom z členských štátov.“

5 Článok 3 nariadenia č. 883/2004, nazvaný „Vecná pôsobnosť“, v odseku 1 stanovuje, že toto nariadenie sa vzťahuje na všetky právne predpisy, ktoré sa týkajú tých častí sociálneho zabezpečenia, ktoré sú v ňom vymenované.

6 Hlava II uvedeného nariadenia, nazvaná „Určenie príslušnosti právnych predpisov“, obsahuje články 11 až 16 tohto nariadenia.

7 V článku 11 nariadenia č. 883/2004 sa uvádza:

„1. Osoby, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu. Tieto právne predpisy sa určia v súlade s touto hlavou.

…

3. S výhradou článkov 12 až 16:

a) osoba vykonávajúca činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba v členskom štáte podlieha právnym predpisom tohto členského štátu;

…“

8 Článok 12 ods. 1 tohto nariadenia znie:

„Osoba, ktorá ako zamestnanec vykonáva v členskom štáte činnosť v mene zamestnávateľa, ktorý tam zvyčajne vykonáva svoju činnosť a ktorá je týmto zamestnávateľom vyslaná do iného členského štátu, aby tam vykonávala prácu v mene tohto zamestnávateľa, naďalej podlieha právnym predpisom prvého členského štátu za predpokladu, že očakávané trvanie takejto práce nepresahuje 24 mesiacov a že táto osoba tam nie je vyslaná, aby nahradila inú vyslanú osobu.“

9 Podľa článku 72 písm. a) uvedeného nariadenia sa správna komisia pre koordináciu systémov sociálneho zabezpečenia (ďalej len „správna komisia“) zaoberá všetkými správnymi otázkami a otázkami výkladu, ktoré vznikajú z ustanovení tohto nariadenia alebo ustanovení vykonávacieho nariadenia k nemu.

10 Článok 76 nariadenia č. 883/2004, nazvaný „Spolupráca“, stanovuje:

„…

3. Orgány a inštitúcie členských štátov môžu na účely vykonávania tohto nariadenia komunikovať medzi sebou a zahrnutými osobami alebo ich zástupcami priamo.

4. Inštitúcie a osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, majú povinnosť vzájomného informovania a spolupráce, aby sa zabezpečilo riadne vykonávanie tohto nariadenia.

Inštitúcie v súlade s princípmi dobrej administratívy odpovedajú na všetky otázky v rámci primeranej doby a v tejto súvislosti poskytujú daným osobám všetky informácie potrebné na uplatňovanie práv, ktoré im udeľuje toto nariadenie.

…

6. V prípade ťažkostí pri výklade alebo uplatňovaní tohto nariadenia, ktoré by mohlo ohroziť práva osoby, na ktorú sa vzťahuje, inštitúcia príslušného členského štátu alebo členského štátu bydliska danej osoby kontaktuje inštitúciu (inštitúcie) daného členského štátu (členských štátov). Ak sa nemôže nájsť riešenie v rámci primeranej doby, dané orgány môžu prizvať správnu komisiu, aby zasiahla.“

Nariadenie č. 987/2009

11 Článok 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 284, 2009, s. 1), zmeneného nariadením č. 465/2012 (ďalej len „nariadenie č. 987/2009“), nazvaný „Právna relevantnosť dokumentov a podporných dokladov vystavených v inom členskom štáte“, stanovuje:

„1. Dokumenty vydané inštitúciou členského štátu, ktoré osvedčujú situáciu osoby na účely uplatnenia [nariadenia č. 883/2004] a [tohto nariadenia], ako aj podporné doklady, na základe ktorých boli dokumenty vydané, uznávajú inštitúcie iných členských štátov, pokiaľ ich členský štát, v ktorom boli vydané, nezrušil ani nevyhlásil za neplatné.

2. V prípade pochybností o platnosti dokumentu alebo pravdivosti skutočností, z ktorých vychádzajú tvrdenia, ktoré sú v ňom uvedené, inštitúcia členského štátu, ktorej sa dokument predložil, požiada inštitúciu, ktorá dokument vydala, o poskytnutie potrebných objasnení a v prípade potreby o zrušenie tohto dokumentu. Vydávajúca inštitúcia prehodnotí dôvody na vydanie dokumentu a prípadne ho zruší.

3. V prípade pochybností týkajúcich sa informácií poskytnutých dotknutou osobou, platnosti dokumentu alebo podporných dokladov, alebo pravdivosti skutočností, z ktorých vychádzajú tvrdenia, ktoré sú v nich uvedené, inštitúcia miesta pobytu alebo bydliska vykoná v zmysle odseku 2 na žiadosť príslušnej inštitúcie v rámci svojich možností potrebné overenie týchto informácií alebo tohto dokumentu.

4. Ak dotknuté inštitúcie nedospejú k dohode, môžu príslušné úrady predložiť záležitosť správnej komisii, a to najskôr jeden mesiac od dátumu, keď inštitúcia, ktorá dostala dokument, predložila svoju žiadosť. Správna komisia sa pokúsi o zosúladenie stanovísk do šiestich mesiacov od dátumu, keď jej bola záležitosť predložená.“

12 Článok 19 ods. 2 nariadenia č. 987/2009 znie:

„Príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sú uplatniteľné podľa hlavy II [nariadenia č. 883/2004], na požiadanie dotknutej osoby alebo zamestnávateľa poskytne osvedčenie, že tieto právne predpisy sú uplatniteľné, prípadne uvedie, dokedy a za akých podmienok sú uplatniteľné.“

Spor vo veci samej, prejudiciálne otázky a konanie na Súdnom dvore

13 EX, ktorý je portugalským podnikateľom, zamestnával prostredníctvom viacerých spoločností 650 pracovníkov portugalskej štátnej príslušnosti, ktorí boli v rokoch 2012 až 2017 vyslaní na územie Belgického kráľovstva na účely práce na stavbách v tomto členskom štáte. Takéto vyslanie sa uskutočňovalo najmä prostredníctvom dokumentov vo forme potvrdení A1, ktoré na základe nariadenia č. 883/2004 údajne vydala portugalská inštitúcia príslušná na vydávanie tohto typu potvrdení, s cieľom osvedčiť v zmysle článku 19 ods. 2 nariadenia č. 987/2009 účasť dotknutých pracovníkov na portugalskom systéme sociálneho zabezpečenia počas obdobia vyslania (ďalej len „sporné obdobie“).

14 Rozsudkom z 10. novembra 2021 Tribunal de première instance de Namur (Súd prvého stupňa Namur, Belgicko) uznal EX vinným zo spáchania viacerých trestných činov, medzi ktoré patrí okrem iného spáchanie podvodov v oblasti príspevkov na sociálne zabezpečenie a používanie falošných dokumentov.

15 V tejto súvislosti tento súd po prvé konštatoval, že dokumenty vo forme potvrdení A1, ktoré predložil EX, sú falošnými dokumentmi, ktoré neboli vydané portugalskými orgánmi, čo obvinený vo veci samej nespochybnil, po druhé, že spoločnosti založené alebo spravované týmto obvineným, prostredníctvom ktorých boli dotknutí pracovníci vyslaní do Belgicka, nevykonávajú v Portugalsku v odvetví stavebníctva žiadnu podstatnú činnosť a predmetom ich činnosti je len zabezpečenie lacnej pracovnej sily v Belgicku, a po tretie, že portugalská inštitúcia príslušná na vydávanie potvrdení A1 potvrdila, že tieto spoločnosti buď o vydanie takýchto potvrdení nepožiadali, alebo že im z dôvodu toho, že uvedené spoločnosti v Portugalsku nevykonávali podstatné činnosti v odvetví stavebníctva, boli žiadosti o vydanie takýchto potvrdení zamietnuté.

16 Obvinený vo veci samej, ako aj ministère public (prokuratúra, Belgicko) podali proti tomuto rozsudku odvolanie na Cour d'appel de Liège (Odvolací súd Liège, Belgicko), ktorý je vnútroštátnym súdom, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

17 V rámci tohto odvolania EX, ktorý nespochybňuje, že dokumenty vo forme potvrdení A1, ktoré predložil, sú falošnými dokumentmi, tak ako to vyplýva z rozsudku Tribunal de première instance de Namur (Súd prvého stupňa Namur) z 10. novembra 2021, tvrdí, že v prípade indícií o podvode, čo podľa jeho názoru zahŕňa prípad použitia falošných potvrdení A1, predstavuje postup dialógu a hľadania dohody, ktorý je upravený v článku 76 ods. 6 nariadenia č. 883/2004, nevyhnutný predpoklad na to, aby bolo možné konštatovať existenciu takéhoto podvodu.

18 Vnútroštátny súd pripomína judikatúru Súdneho dvora vyplývajúcu najmä z rozsudku z 27. apríla 2017, A-Rosa Flussschiff (C-620/15, EU:C:2017:309), ktorá zakotvuje zásadu uplatnenia právnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia len jedného členského štátu, a výlučnú právomoc vydávajúcej inštitúcie v prípade indícií o podvode, pokiaľ ide o posúdenie platnosti potvrdení A1, ktoré táto inštitúcia vydala. Okrem toho tento súd odkazuje na rozsudok z 2. apríla 2020, CRPNPAC a Vueling Airlines (C-370/17 a C-37/18, EU:C:2020:260), z ktorého vyplýva, že uvedený postup dialógu a hľadania dohody predstavuje nevyhnutný predpoklad na účely určenia, či sú splnené podmienky existencie podvodu.

19 Tento súd sa však pýta na uplatnenie zásad vyplývajúcich z tejto judikatúry za okolností, o aké ide vo veci samej, keď po prvé prvostupňový súd konštatoval, že dokumenty vo forme predmetných potvrdení A1 neboli vystavené inštitúciou uvedenou v týchto dokumentoch, pričom v rámci odvolania tento záver nebol spochybnený, a po druhé boli počas sporného obdobia príspevky odvádzané do portugalského systému sociálneho zabezpečenia, pričom však podľa prokuratúry a Office national de sécurité sociale (ONSS) (Národný úrad sociálneho zabezpečenia, Belgicko) spoločnosti, prostredníctvom ktorých EX vyslal dotknutých pracovníkov do Belgicka, v Portugalsku nikdy nevykonávali podstatnú činnosť.

20 Za týchto okolností Cour d'appel de Liège (Odvolací súd Liège) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa [nariadenie č. 883/2004] vykladať tak, že sa uplatňuje, ak sa bez toho, aby to strany spochybnili, zistí, že na jednej strane predložené potvrdenia A1 sú podľa súdnych orgánov hostiteľského [členského] štátu falošné a že na druhej strane sa zdá, že z vyšetrovacích úkonov vykonaných justičnými orgánmi toho istého hostiteľského [členského] štátu vyplýva, že sporné potvrdenia neboli vydané príslušným orgánom vydávajúceho [členského] štátu, hoci tento orgán vyberal príspevky na sociálne zabezpečenie?

2. V prípade kladnej odpovede, je postup dialógu a hľadania dohody, ktorý je zavedený článkom 76 ods. 6 nariadenia č. 883/2004, <ktorý preberá postup uvedený v článku 84a ods. 3 [nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 149, 1971, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35),]>, nutnou podmienkou určenia, či boli splnené podmienky existencie podvodu?

3. V prípade kladných odpovedí na tieto dve otázky, môžu pri uplatnení zásady zákazu podvodu a zneužitia práva, ktorá je všeobecnou zásadou práva Únie, ktorú musia dodržiavať subjekty podliehajúce súdnej právomoci, orgány [členského] štátu, v ktorom zamestnanci vykonávali svoju činnosť, nezohľadniť uvedené potvrdenia A1, a to aj vtedy, keď sa v prípade podozrenia z podvodu neuplatnil postup dialógu a hľadania dohody, ak im predložené skutočnosti umožňujú konštatovať, že uvedené potvrdenia boli vydané v dôsledku konania, ktoré súdny orgán hostiteľského [členského] štátu považuje za podvod zo strany zamestnávateľa?“

21 Dňa 24. apríla 2024 zaslal Súdny dvor vnútroštátnemu súdu žiadosť o informácie, na základe ktorej mal tento súd spresniť, či Tribunal de première instance de Namur (Súd prvého stupňa Namur) v rámci svojho konštatovania, že, okrem iného, všetky dokumenty vo forme potvrdení A1, ktoré predložil obvinený vo veci samej, sú falošnými dokumentmi, vychádzal z informácií týkajúcich sa spolupráce medzi príslušnými belgickými a portugalskými inštitúciami, obsiahnutých v pripomienkach, ktoré predložili belgická a portugalská vláda. V nadväznosti na túto žiadosť zaslal vnútroštátny súd Súdnemu dvoru kópiu rozsudku z 10. novembra 2021 uvedeného v bode 14 tohto rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

22 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má nariadenie č. 883/2004 vykladať v tom zmysle, že v situácii, keď štátni príslušníci jedného členského štátu, ktorí sú zamestnaní podnikateľom usadeným v tomto členskom štáte, vykonávajú prostredníctvom dokumentov vo forme potvrdení A1, ktoré údajne vydala inštitúcia uvedeného členského štátu, ktorá má právomoc vydávať tento typ potvrdení, prácu pre tohto podnikateľa v inom členskom štáte, za ktorú táto inštitúcia vyberá príspevky na sociálne zabezpečenie, sa toto nariadenie uplatňuje, a to aj v prípade, že v rámci trestného konania začatého proti uvedenému podnikateľovi na súdoch tohto iného členského štátu z dôvodu spáchania podvodov v oblasti sociálneho zabezpečenia tieto súdy konštatovali, že tieto dokumenty sú falošnými dokumentmi, pričom daný podnikateľ túto skutočnosť nespochybnil.

23 Treba uviesť, že na účely rozhodnutia o spáchaní podvodov v oblasti sociálneho zabezpečenia v rámci trestného konania, ktoré bolo v členskom štáte, v ktorom sa práca vykonáva, začaté proti podnikateľovi za to, že podvodným spôsobom uskutočnil vyslanie pracovníkov, musí vnútroštátny súd, na ktorom sa toto konanie vedie, predovšetkým určiť, či sa na dotknutých pracovníkov uplatňujú právne predpisy v oblasti sociálneho zabezpečenia tohto členského štátu.

24 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 11 ods. 1 nariadenia č. 883/2004 v spojení s článkom 1 písm. l) tohto nariadenia osoby, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu, ktoré sa týkajú odvetví sociálneho zabezpečenia vymenovaných v článku 3 ods. 1 uvedeného nariadenia. Podľa uvedeného článku 11 ods. 1 sa tieto právne predpisy určia v súlade s hlavou II uvedeného nariadenia.

25 V dôsledku uvedeného platí, že ak osoba patrí do osobnej pôsobnosti nariadenia č. 883/2004, tak ako je vymedzená v článku 2 tohto nariadenia, v zásade je relevantné pravidlo uplatnenia právnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia len jedného členského štátu, stanovené v článku 11 ods. 1 tohto nariadenia (rozsudok z 8. mája 2019, Inspecteur van de Belastingdienst, C-631/17, EU:C:2019:381, bod 20 a citovaná judikatúra).

26 Vzhľadom na znenie článku 2 nariadenia č. 883/2004 je to tak pritom zjavne v prípade štátnych príslušníkov jedného členského štátu, ktorých zamestnáva podnikateľ usadený v tomto členskom štáte a ktorí vykonávajú prácu pre tohto podnikateľa v inom členskom štáte, za ktorú príslušná inštitúcia v oblasti sociálneho zabezpečenia prvého uvedeného členského štátu vyberá príspevky na sociálne zabezpečenie.

27 Vnútroštátny súd, na ktorom sa vedie trestné konanie začaté proti takémuto podnikateľovi za spáchanie podvodu v oblasti sociálneho zabezpečenia, preto musí uplatniť nariadenie č. 883/2004.

28 Konkrétne musí tento súd predovšetkým overiť, či sú splnené podmienky, ktorými nariadenie č. 883/2004 podmieňuje vyslanie pracovníkov, tak ako sú tieto uvedené v článku 12 ods. 1 tohto nariadenia, a teda by sa na dotknutých pracovníkov vzťahovali právne predpisy v oblasti sociálneho zabezpečenia toho členského štátu, v ktorom je dotknutý podnikateľ usadený, alebo či naopak tieto podmienky nie sú splnené, a teda by sa na týchto pracovníkov na základe článku 11 ods. 3 písm. a) uvedeného nariadenia vzťahovali právne predpisy v oblasti sociálneho zabezpečenia toho členského štátu, v ktorom sa nachádza uvedený súd.

29 Existencia dokumentov vo forme potvrdení A1, ktoré boli údajne vydané vo vzťahu k pracovníkom príslušnou inštitúciou členského štátu, v ktorom je dotknutý podnikateľ usadený, ako aj skutočnosť, že vnútroštátny súd rozhodujúci v prvom stupni v rámci trestného konania začatého proti tomuto podnikateľovi považoval tieto dokumenty za falošné, pričom tento podnikateľ to nespochybnil, nič nemenia na tom, že nariadenie č. 883/2004 sa v rámci tohto trestného konania uplatňuje.

30 Stačí totiž konštatovať, že článok 2 tohto nariadenia nevyžaduje, aby na to, aby určitý subjekt patril do jeho osobnej pôsobnosti, disponoval tento subjekt potvrdením A1.

31 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že nariadenie č. 883/2004 sa má vykladať v tom zmysle, že v situácii, keď štátni príslušníci jedného členského štátu, ktorí sú zamestnaní podnikateľom usadeným v tomto členskom štáte, vykonávajú prostredníctvom dokumentov vo forme potvrdení A1, ktoré údajne vydala inštitúcia uvedeného členského štátu, ktorá má právomoc vydávať tento typ potvrdení, prácu pre tohto podnikateľa v inom členskom

štáte, za ktorú táto inštitúcia vyberá príspevky na sociálne zabezpečenie, sa toto nariadenie uplatňuje, a tento záver platí aj v prípade, že v rámci trestného konania začatého proti uvedenému podnikateľovi na súdoch tohto iného členského štátu z dôvodu spáchania podvodov v oblasti sociálneho zabezpečenia tieto súdy konštatovali, že tieto dokumenty sú falošnými dokumentmi, pričom daný podnikateľ túto skutočnosť nespochybnil.

O druhej otázke

32 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 76 ods. 6 nariadenia č. 883/2004 vykladať v tom zmysle, že v situácii, keď štátni príslušníci jedného členského štátu, ktorí sú zamestnaní podnikateľom usadeným v tomto členskom štáte, vykonávajú prostredníctvom dokumentov vo forme potvrdení A1, ktoré údajne vydala inštitúcia uvedeného členského štátu, ktorá má právomoc vydávať tento typ potvrdení, prácu pre tohto podnikateľa v inom členskom štáte, za ktorú táto inštitúcia vyberá príspevky na sociálne zabezpečenie, je postup dialógu a hľadania dohody, ktorý je upravený v tomto ustanovení, nevyhnutným predpokladom na to, aby súd tohto iného členského štátu rozhodujúci v trestnom konaní začatom proti uvedenému podnikateľovi z dôvodu, že vyslanie týchto pracovníkov uskutočnil na základe falošných potvrdení A1, konštatoval, že došlo k takémuto podvodu.

33 Treba pripomenúť, ako vyplýva z článku 76 ods. 6 nariadenia č. 883/2004 v spojení s článkom 72 písm. a) tohto nariadenia, že postup dialógu a hľadania dohody predstavuje prostriedok zavedený normotvorcom Únie na vyriešenie rozdielnych stanovísk medzi príslušnými inštitúciami dotknutých členských štátov týkajúcich sa najmä výkladu alebo uplatňovania uvedeného nariadenia (rozsudok zo 16. novembra 2023, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Toruniu, C-422/22, EU:C:2023:869, bod 41).

34 Konkrétne normotvorca Únie stanovil v prvom rade začatie dialógu medzi príslušnými inštitúciami dotknutých členských štátov s cieľom dospieť k dohode, pokiaľ ide o posúdenie skutočností relevantných pre uplatnenie pravidiel týkajúcich sa určenia vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia, ktoré sa uplatňujú na konkrétnu situáciu, a v druhom rade pre prípad, že by sa týmto inštitúciám nepodarilo dohodnúť sa na posúdení takýchto skutočností, a v dôsledku toho na určení režimu sociálneho zabezpečenia, ktoré sa uplatňuje na predmetnú situáciu, stanovil možnosť obrátiť sa na správnu komisiu, aby sa táto pokúsila nájsť dohodu medzi stanoviskami uvedených inštitúcií, pokiaľ ide o vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá sa uplatňuje na uvedenú situáciu.

35 V tomto kontexte nariadenie č. 987/2009 výslovne stanovuje uplatnenie postupu dialógu a hľadania dohody ako prostriedku na vyriešenie sporov medzi inštitúciami dotknutých členských štátov týkajúcich sa tak platnosti dokumentov, ktoré vydala inštitúcia členského štátu na potvrdenie situácie osoby na účely uplatnenia nariadení č. 883/2004 a 987/2009 – medzi ktoré patrí aj potvrdenie A1 –, a podporných dokladov, na základe ktorých boli tieto dokumenty vydané, alebo pravdivosti skutočností, z ktorých vychádzajú tvrdenia uvedené v týchto dokumentoch a podporných dokladoch, ako aj určenia právnych predpisov uplatňujúcich sa na dotknutých pracovníkov.

36 Pokiaľ ide okrem iného o spory týkajúce sa platnosti uvedených dokumentov a podporných dokladov alebo pravdivosti skutočností, z ktorých vychádzajú tvrdenia, ktoré sú v nich uvedené, článok 5 nariadenia č. 987/2009 následne na to, čo v odseku 1 stanovuje, že takéto dokumenty a podporné dokumenty sú pre inštitúcie iných členských štátov záväzné, a tiež stanovuje výlučnú právomoc vydávajúcej inštitúcie, pokiaľ ide o posúdenie ich platnosti a ich pravdivosti,

v odsekoch 2 až 4 upravuje uplatnenie postupu dialógu a hľadania dohody na účely riešenia sporov medzi inštitúciou členského štátu, ktorej boli tieto dokumenty a podporné doklady predložené, a inštitúciou, ktorá ich vydala.

37 V tejto súvislosti Súdny dvor jednak spresnil, že potvrdenie A1 vydané príslušnou inštitúciou členského štátu zaväzuje nielen inštitúcie členského štátu, v ktorom sa činnosť vykonáva, ale aj súdy tohto členského štátu, a jednak zdôraznil, že postup dialógu a hľadania dohody, ktorý je upravený v článku 76 ods. 6 nariadenia č. 883/2004 musia dodržiavať inštitúcie členských štátov, ktoré majú uplatniť nariadenia č. 883/2004 a 987/2009, ak medzi inštitúciami dotknutých členských štátov existujú spory týkajúce sa platnosti alebo pravdivosti takéhoto potvrdenia (rozsudok z 2. marca 2023, DRV Intertrans a Verbraeken J. en Zonen, C-410/21 a C-661/21, EU:C:2023:138, body 45 a 52, ako aj citovaná judikatúra).

38 Pokiaľ teda ide konkrétne o situáciu vyslania pracovníkov, v ktorej príslušná inštitúcia členského štátu, v ktorom sa práca vykonáva, disponuje konkrétnymi indíciami, na základe ktorých je možné sa domnievať, že potvrdenia E 101 – ktoré boli nahradené potvrdeniami A1 – vydané príslušnou inštitúciou iného členského štátu vo vzťahu k dotknutým pracovníkom boli získané alebo použité podvodným spôsobom, Súdny dvor uviedol, že v kontexte podozrenia z podvodu má uplatnenie tohto postupu dialógu a hľadania dohody predtým, ako príslušné orgány hostiteľského členského štátu prípadne s konečnou platnosťou rozhodnú, že došlo k podvodu, osobitný význam. Podľa Súdneho dvora totiž uvedený postup umožňuje príslušnej inštitúcii vydávajúceho členského štátu a inštitúcii hostiteľského členského štátu začať dialóg a úzko spolupracovať s cieľom overiť a zhromaždiť prostredníctvom vyšetrovacích právomocí, ktorými disponujú na základe svojho vnútroštátneho práva, všetky relevantné skutkové alebo právne okolnosti, ktoré môžu rozptýliť alebo naopak potvrdiť existenciu pochybností vyjadrených príslušnou inštitúciou hostiteľského členského štátu, pokiaľ ide o okolnosti, za ktorých došlo k vydaniu predmetných potvrdení (pokiaľ ide o nariadenie č. 1408/71, pozri rozsudok z 2. apríla 2020, CRPNPAC a Vueling Airlines, C-370/17 a C-37/18, EU:C:2020:260, bod 66).

39 Súdny dvor tak rozhodol, že existencia konkrétnych indícií, na základe ktorých sa možno domnievať, že potvrdenia E 101 boli získané alebo použité podvodným spôsobom, nemá príslušnú inštitúciu hostiteľského členského štátu priviesť k jednostrannému konštatovaniu existencie podvodu a k odmietnutiu týchto potvrdení, ale k urýchlenému začatiu postupu dialógu a hľadania dohody s cieľom toho, aby inštitúcia, ktorá tieto potvrdenia vydala a na ktorú sa obrátila inštitúcia hostiteľského členského štátu, v primeranej lehote na základe zásady lojálnej spolupráce preskúmala právny základ vydania uvedených potvrdení s ohľadom na tieto indície, a prípadne ich vyhlásila za neplatné alebo ich zrušila (pokiaľ ide o nariadenie č. 1408/71, pozri rozsudok z 2. apríla 2020, CRPNPAC a Vueling Airlines, C-370/17 a C-37/18, EU:C:2020:260, bod 72, ako aj citovanú judikatúru).

40 V súlade s touto judikatúrou súd hostiteľského členského štátu, na ktorý bol podaný návrh v rámci konania vedeného proti zamestnávateľovi z dôvodu skutočností, ktoré môžu odhaliť získanie alebo použitie potvrdení A1 podvodom, môže s konečnou platnosťou rozhodnúť o existencii takéhoto podvodu a neprihliadať na tieto potvrdenia len vtedy, ak po tom, čo v prípade potreby pristúpi k prerušeniu súdneho konania na základe svojho vnútroštátneho práva, zistí, že hoci bol urýchlene začatý postup dialógu a hľadania dohody, inštitúcia, ktoré uvedené potvrdenia vydala, ich nepreskúmala a v primeranej lehote nezaujala stanovisko ku skutočnostiam predloženým príslušnou inštitúciou hostiteľského členského štátu, pričom mohla v prípade potreby vyhlásiť

tieto potvrdenia za neplatné alebo ich zrušiť (rozsudok z 2. marca 2023, DRV Intertrans a Verbraeken J. en Zonen, C-410/21 a C-661/21, EU:C:2023:138, bod 61, ako aj citovaná judikatúra).

41 Súdny dvor tiež rozhodol, že postup dialógu a hľadania dohody predstavuje nevyhnutný predpoklad na účely určenia, či sú splnené podmienky existencie podvodu, a teda aj na účely vyvodenia všetkých potrebných dôsledkov, pokiaľ ide o platnosť predmetných potvrdení A1 a právnu úpravu v oblasti sociálneho zabezpečenia, ktorá sa uplatňuje na dotknutých pracovníkov, a teda platí, že súd hostiteľského členského štátu, na ktorom sa vedie takéto trestné konanie, nemôže uvedený postup dialógu a hľadania dohody ignorovať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. marca 2023, DRV Intertrans a Verbraeken J. en Zonen, C-410/21 a C-661/21, EU:C:2023:138, body 60 a 62, ako aj citovanú judikatúru).

42 Je pravda, že judikatúra uvedená v bodoch 38 až 41 tohto rozsudku bola vydaná v rámci vecí, v ktorých boli predmetné potvrdenia E 101 alebo A1 vydané príslušnou inštitúciou členského štátu, a teda inštitúcia alebo súd hostiteľského členského štátu nevyslovili pochybnosti o pravosti týchto potvrdení, ale o ich platnosti vzhľadom na skutočnosti, na základe ktorých boli vydané (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. apríla 2017, A-Rosa Flussschiff, C-620/15, EU:C:2017:309, bod 49 a citovanú judikatúru).

43 Zo znenia článku 5 nariadenia č. 987/2009 ani zo znenia žiadneho iného ustanovenia tohto nariadenia sa však nemožno domnievať, že normotvorca Únie mal v úmysle vylúčiť zo sporov týkajúcich sa platnosti potvrdení A1, na ktoré sa vzťahuje uvedený článok 5, spory, ktoré sa týkajú ich pravosti, s tým cieľom, aby vo vzťahu k týmto sporom postup dialógu a hľadania dohody nepredstavoval nevyhnutný predpoklad, ktorý musia inštitúcie a súdy členských štátov, ktoré vyjadrujú pochybnosti o pravosti takýchto potvrdení, dodržať na to, aby ich mohli odmietnuť.

44 Takéto vylúčenie by okrem toho bolo nekoherentné z hľadiska záväzného účinku spojeného s potvrdeniami A1 a ohrozilo by zásady, na ktorých je založená tak judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa takéhoto účinku, ako aj nariadení č. 883/2004 a 987/2009, a to konkrétne, ako vyplýva z rozsudku z 2. marca 2023, DRV Intertrans a Verbraeken J. en Zonen (C-410/21 a C-661/21, EU:C:2023:138, bod 54, ako aj citovaná judikatúra), zásady uplatnenia právnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia len jedného členského štátu, lojálnej spolupráce a právnej istoty.

45 V dôsledku toho sa judikatúra uvedená v bodoch 38 až 41 tohto rozsudku uplatňuje aj na prípad podozrenia z používania falošných potvrdení A1, ktorého cieľom je vyhnúť sa podmienkam, ktorými nariadenia č. 883/2004 a 987/2009 podmieňujú vyslanie pracovníkov.

46 Vzhľadom na uvedené treba na jednej strane spresniť, že ak v rámci postupu dialógu a hľadania dohody, ako je uvedený v článku 76 ods. 6 nariadenia č. 883/2004, inštitúcia, ktorá údajne vydala dokumenty vo forme potvrdení A1, ktorých pravosť je spochybnená, potvrdí, že ich nevydala, a že sú teda falošnými dokumentmi, tieto dokumenty nemožno považovať za potvrdenia A1, a v dôsledku toho ani za dokumenty vyvolávajúce účinky vlastné týmto potvrdeniam, medzi ktoré patrí záväzný účinok pre inštitúcie a súdy hostiteľského členského štátu.

47 Z uvedeného vyplýva, že ak súd členského štátu, v ktorom sa práca vykonáva, rozhodujúci v rámci trestného konania začatého proti podnikateľovi podozrivému z toho, že vyslal pracovníkov do tohto členského štátu prostredníctvom falošných dokumentov vo forme potvrdení A1,

konštatuje, že inštitúcia, ktorá údajne vydala tieto dokumenty, v rámci tohto postupu dialógu a hľadania dohody potvrdila, že ich nevystavila, uvedený súd môže konštatovať, že ide o falošné dokumenty a že nie je viazaný tvrdeniami, ktoré sú v nich uvedené.

48 Na druhej strane treba spresniť, že ak sa, ako je to v prejednávanej veci, preukáže, že inštitúcia, ktorá údajne vydala dokumenty vo forme potvrdení A1 predložených dotknutým podnikateľom, vyberala za prácu vykonávanú údajne vyslanými pracovníkmi príspevky na sociálne zabezpečenie, uvedený súd nemôže s konečnou platnosťou rozhodnúť o existencii podvodného vyslania týchto pracovníkov bez toho, aby najprv overil, že bol dodržaný uvedený postup dialógu a hľadania dohody, a to nielen pokiaľ ide o pravosť týchto dokumentov, ale aj pokiaľ ide o určenie právnej úpravy sociálneho zabezpečenia, ktorá sa na dotknutých pracovníkov mala uplatňovať počas obdobia údajného vyslania.

49 Vzhľadom na to, že postup dialógu a hľadania dohody, ktorý je uvedený v článku 76 ods. 6 nariadenia č. 883/2004, bol zavedený normotvorcom Únie na účely riešenia akýchkoľvek sporov týkajúcich sa výkladu a uplatňovania nariadenia č. 883/2004, medzi ktoré patria okrem iného spory týkajúce sa určenia právnej úpravy, ktorá sa uplatňuje na pracovníkov patriacich do pôsobnosti tohto nariadenia, súd hostiteľského členského štátu rozhodujúci v rámci trestného konania, akým je aj konanie, o aké ide vo veci samej, ktorý sa domnieva, že existujú skutočnosti, na základe ktorých možno usudzovať, že podmienky, od splnenia ktorých závisí vyslanie pracovníkov, nie sú splnené, a na základe ktorých teda možno spochybniť správnosť toho, že dotknutí pracovníci podliehali systému sociálneho zabezpečenia inštitúcie, ktorá za prácu vykonávanú týmito pracovníkmi vyberala príspevky na sociálne zabezpečenie, nemôže jednostranne konštatovať existenciu takéhoto podvodného vyslania bez toho, aby bol predtým začatý postup dialógu a hľadania dohody s touto inštitúciou s cieľom dospieť k dohode o právnych predpisoch v oblasti sociálneho zabezpečenia, ktoré sa uplatňujú na týchto pracovníkov.

50 Iný výklad by okrem toho bol v rozpore so zásadami uplatnenia právnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia len jedného členského štátu, lojálnej spolupráce a právnej istoty, na ktorých sú založené nariadenia č. 883/2004 a 987/2009.

51 Preto treba konštatovať, že judikatúra uvedená v bodoch 38 až 41 tohto rozsudku sa *mutatis mutandis* uplatňuje aj v prípade, keď inštitúcia alebo súd členského štátu, v ktorom sa práca vykonáva, spochybňuje správnosť toho, že dotknutí pracovníci podliehajú právnym predpisom v oblasti sociálneho zabezpečenia inštitúcie členského štátu, ktorá za prácu vykonávanú týmito pracovníkmi vyberala príspevky na sociálne zabezpečenie.

52 Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd hostiteľského členského štátu, ktorý rozhoduje v rámci trestného konania začatého proti zamestnávateľovi podozrivému z toho, že uskutočnil vyslanie pracovníkov prostredníctvom falošných dokumentov vo forme potvrdení A1, sa môže vyjadriť k pravosti týchto dokumentov a odmietnuť ich len vtedy, ak po prvé po tom, čo v prípade potreby v súlade so svojím vnútroštátnym právom preruší súdne konanie, konštatuje, že inštitúcia, ktorá údajne potvrdenia vydala, v rámci postupu dialógu a hľadania dohody, začatého inštitúciou hostiteľského členského štátu, potvrdila, že uvedené dokumenty nevydala, alebo že následne na to, ako bol urýchlene začatý postup dialógu a hľadania dohody, inštitúcia, ktorá dané dokumenty údajne vydala, nezaujala v primeranej lehote stanovisko k pravosti týchto dokumentov, a po druhé vtedy, ak sú dodržané záruky vnútorne obsiahnuté v práve na spravodlivý proces, ktoré sa

dotknutému podnikateľovi musia priznať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. marca 2023, DRV Intertrans a Verbraeken J. en Zonen, C-410/21 a C-661/21, EU:C:2023:138, body 61, 66 a 67, ako aj citovanú judikatúru).

53 Okrem toho, ak sa preukáže, že inštitúcia, ktorá údajne vydala dokumenty vo forme potvrdení A1, vyberala za prácu vykonávanú údajne vyslanými pracovníkmi príspevky na sociálne zabezpečenie, vnútroštátny súd môže konštatovať existenciu podvodného vyslania pracovníkov len vtedy, ak po prvé v rámci postupu dialógu a hľadania dohody medzi dotknutými inštitúciami inštitúcia, ktorá vyberala príspevky na sociálne zabezpečenie, potvrdila, že právnymi predpismi v oblasti sociálneho zabezpečenia, ktoré sa mali uplatniť na dotknutých pracovníkov, sú právne predpisy hostiteľského členského štátu alebo že táto inštitúcia v primeranej lehote nepreskúmala – s prihliadnutím na skutočnosti uvádzané inštitúciou hostiteľského členského štátu a s ohľadom na skutočnú situáciu týchto pracovníkov – skutočnosti, na základe ktorých týchto pracovníkov podriadila svojmu systému sociálneho zabezpečenia, a nezaujala stanovisko k vnútroštátnym právnym predpisom v oblasti sociálneho zabezpečenia, ktorá sa na uvedených pracovníkov uplatňuje, a po druhé vtedy, ak sú dodržané záruky vnútorne spojené s právom na spravodlivý proces, ktoré sa dotknutému podnikateľovi musia priznať.

54 Napokon treba dodať, že normotvorca Únie nestanovil osobitnú formu, ktorú musia dotknuté inštitúcie dodržať pri začatí dialógu alebo pri obrátení sa na správnu komisiu s cieľom vyriešiť ich spory týkajúce sa výkladu alebo uplatňovania nariadení č. 883/2004 a 987/2009.

55 V nariadení č. 883/2004 sa totiž v článku 76 ods. 6 uvádza len to, že inštitúcia príslušného členského štátu alebo členského štátu bydliska danej osoby „kontaktuje“ inštitúciu (inštitúcie) daného členského štátu (členských štátov) a že ak sa nemôže nájsť riešenie v rámci primeranej doby, dané orgány „môžu prizvať“ správnu komisiu, aby zasiahla.

56 Ani nariadenie č. 987/2009 v tejto súvislosti neobsahuje žiadne spresnenie.

57 Pokiaľ ide konkrétne o dialóg, ktorý predstavuje prvú fázu postupu dialógu a hľadania dohody, ako je uvedený v článku 76 ods. 6 nariadenia č. 883/2004, treba usudzovať, že tak ako vyplýva z bodu 6 rozhodnutia správnej komisie č. A1 z 12. júna 2009 o zavedení postupu dialógu a zmierovacieho postupu týkajúceho sa platnosti dokumentov, určenia uplatniteľných právnych predpisov a poskytovania dávok podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (Ú. v. EÚ C 106, 2010, s. 1), na účely konštatovania začatia dialógu stačí, aby sa inštitúcia, ktorá vyjadrí pochybnosti týkajúce sa platnosti potvrdenia A1 alebo určenia právnej úpravy, ktorá sa uplatňuje na daného pracovníka, obrátila na inštitúciu, ktorá takéto potvrdenie vydala a/alebo ktorá sa rozhodla uplatniť na takéhoto pracovníka svoj systém sociálneho zabezpečenia, aby ju požiadala o potrebné objasnenie jej rozhodnutia podriadiť tohto pracovníka jej systému a aby ju v prípade potreby požiadala o to, aby uvedené potvrdenie zrušila alebo ho vyhlásila za neplatné, alebo aby preskúmala alebo zrušila toto rozhodnutie.

58 V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, z informácií poskytnutých zo strany vnútroštátneho súdu na žiadosť Súdneho dvora a z pripomienok dotknutých osôb vyplýva, že pred začatím trestného konania proti EX začali príslušná belgická a portugalská inštitúcia dialóg, pokiaľ ide o pravosť dokumentov vo forme potvrdení A1 predložených zo strany EX a posúdenie skutkových okolností, z ktorých tieto dokumenty vychádzali. V rámci tohto dialógu portugalská inštitúcia potvrdila, tak ako konštatoval Tribunal de première instance de Namur

(Súd prvého stupňa Namur) vo svojom rozsudku z 10. novembra 2021, že tieto dokumenty nevydala, čo EX nespochybnil ani pred týmto súdom, ani pred vnútroštátnym súdom, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

59 Zdá sa teda, že pokiaľ ide o pravosť uvedených dokumentov, postup dialógu a hľadania dohody, ktorý je uvedený v článku 76 ods. 6 nariadenia č. 883/2004, bol dodržaný.

60 Preto vzhľadom na úvahy uvedené v bode 47 tohto rozsudku Tribunal de première instance de Namur (Súd prvého stupňa Namur) mohol konštatovať, že dokumenty, o ktoré ide vo veci samej, sú falošnými dokumentmi a že nimi nie je viazaný.

61 Okrem toho z pripomienok portugalskej vlády vyplýva, že v rámci dialógu začatého medzi príslušnou belgickou a portugalskou inštitúciou portugalská inštitúcia konštatovala jednak to, že spoločnosti, prostredníctvom ktorých obvinený vo veci samej uskutočnil vyslanie dotknutých pracovníkov na základe dokumentov vo forme potvrdení A1, nevykonávajú v Portugalsku v odvetví stavebníctva žiadnu podstatnú činnosť a predmetom ich činnosti je len zabezpečenie lacnej pracovnej sily v Belgicku, čo Tribunal de première instance de Namur (Súd prvého stupňa Namur) potvrdil vo svojom rozsudku z 10. novembra 2021, a jednak to, že právnymi predpismi, ktoré sa na dotknutých pracovníkov mali uplatňovať počas sporného obdobia, sú belgické právne predpisy.

62 S výhradou overení, ktoré prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu, sa preto zdá, že uvedený postup dialógu a hľadania dohody medzi dotknutými inštitúciami bol dodržaný, a to aj pokiaľ ide o určenie vnútroštátnej právnej úpravy v oblasti sociálneho zabezpečenia, ktorá sa na dotknutých pracovníkov mala uplatňovať počas sporného obdobia.

63 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 76 ods. 6 nariadenia č. 883/2004 sa má vykladať v tom zmysle, že v situácii, keď štátni príslušníci jedného členského štátu, ktorí sú zamestnaní podnikateľom usadeným v tomto členskom štáte, vykonávajú prostredníctvom dokumentov vo forme potvrdení A1, ktoré údajne vydala inštitúcia uvedeného členského štátu, ktorá má právomoc vydávať tento typ potvrdení, prácu pre tohto podnikateľa v inom členskom štáte, pre ktorý táto inštitúcia zabezpečuje odvádzanie príspevkov na sociálne zabezpečenie, je postup dialógu a hľadania dohody, ktorý je upravený v tomto ustanovení, nevyhnutným predpokladom na to, aby súd tohto iného členského štátu rozhodujúci v trestnom konaní začatom proti uvedenému podnikateľovi z dôvodu, že vyslanie týchto pracovníkov uskutočnil na základe falošných potvrdení A1, konštatoval, že došlo k takémuto podvodu.

O tretej otázke

64 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má zásada zákazu podvodu a zneužitia práva vykladať v tom zmysle, že pokiaľ v rámci trestného konania začatého na súdoch členského štátu proti podnikateľovi, ktorý je podozrivý z vyslania pracovníkov do tohto štátu prostredníctvom dokumentov vo forme osvedčení A1, súd prvého stupňa dospel k záveru, že tieto dokumenty sú falošnými dokumentmi, a tento záver nebol napadnutý na odvolacom súde, môže tento odvolací súd uvedené dokumenty nezohľadniť, pričom však platí, že k takémuto záveru dospel súd prvého stupňa bez toho, aby sa uskutočnil postup dialógu a hľadania dohody uvedený v článku 76 ods. 6 nariadenia č. 883/2004.

65 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že prináleží výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor vo veci samej, aby posúdil nevyhnutnosť prejudiciálneho rozhodnutia a relevantnosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru a na ktoré sa vzťahuje prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor je teda v zásade povinný rozhodnúť, ak sa položená otázka týka výkladu alebo platnosti právneho predpisu Únie, okrem prípadu, ak je zjavné, že požadovaný výklad nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom tohto sporu, ak ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje informáciami o skutkových a právnych okolnostiach potrebnými na poskytnutie užitočnej odpovede na túto otázku (rozsudok z 22. februára 2024, Unedic, C-125/23, EU:C:2024:163, bod 35 a citovaná judikatúra).

66 V prejednávanej veci treba uviesť, že tretia otázka, ktorá sa týka výlučne konštatovania, že dokumenty vo forme potvrdení A1, o ktoré ide vo veci samej, sú falošnými dokumentmi, t. j. konštatovania, ku ktorému dospel prvostupňový vnútroštátny súd v rámci trestného konania, o ktoré ide vo veci samej, je založená na premise, že k tomuto konštatovaniu dospel tento súd bez toho, aby došlo k začatiu postupu dialógu a hľadania dohody.

67 Ako však bolo konštatované v bodoch 58 a 59 tohto rozsudku, predovšetkým na základe informácií poskytnutých zo strany vnútroštátneho súdu sa zdá, že uvedený postup dialógu a hľadania dohody týkajúci sa pravosti uvedených dokumentov bol v prejednávanej veci dodržaný.

68 Vzhľadom na to, že tretia otázka má hypotetickú povahu, treba ju považovať za neprípustnú.

O trovách

69 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

1. **Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, zmenené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 465/2012 z 22. mája 2012,**

   sa má vykladať v tom zmysle, že:

   v situácii, keď štátni príslušníci jedného členského štátu, ktorí sú zamestnaní podnikateľom usadeným v tomto členskom štáte, vykonávajú prostredníctvom dokumentov vo forme potvrdení A1, ktoré údajne vydala inštitúcia uvedeného členského štátu, ktorá má právomoc vydávať tento typ potvrdení, prácu pre tohto podnikateľa v inom členskom štáte, za ktorú táto inštitúcia vyberá príspevky na sociálne zabezpečenie, sa toto nariadenie uplatňuje, a tento záver platí aj v prípade, že v rámci trestného konania začatého proti uvedenému podnikateľovi na súdoch tohto iného členského štátu z dôvodu spáchania podvodov v oblasti sociálneho zabezpečenia tieto súdy konštatovali, že tieto dokumenty sú falošnými dokumentmi, pričom daný podnikateľ túto skutočnosť nespochybnil.

2. Článok 76 ods. 6 nariadenia č. 883/2004, zmeneného nariadením č. 465/2012,

sa má vykladať v tom zmysle, že:

v situácii, keď štátni príslušníci jedného členského štátu, ktorí sú zamestnaní podnikateľom usadeným v tomto členskom štáte, vykonávajú prostredníctvom dokumentov vo forme potvrdení A1, ktoré údajne vydala inštitúcia uvedeného členského štátu, ktorá má právomoc vydávať tento typ potvrdení, prácu pre tohto podnikateľa v inom členskom štáte, za ktorú táto inštitúcia vyberá príspevky na sociálne zabezpečenie, je postup dialógu a hľadania dohody, ktorý je upravený v tomto ustanovení, nevyhnutným predpokladom na to, aby súd tohto iného členského štátu rozhodujúci v trestnom konaní začatom proti uvedenému podnikateľovi z dôvodu, že vyslanie týchto pracovníkov uskutočnil na základe falošných potvrdení A1, konštatoval, že došlo k takémuto podvodu.

Podpisy